

וישב על הפסא ברاوي. והאור ההור כלל הכל בביטחון, ומזה אוד שכלל בביטחון יצא אוד דק וקצוץ, ויצא החוצה והAIR את כל העולם. אשורי חלאך. צא, בני, צא, ולך אמר המרגלית בהיא שמאריה את כל העולם, שחרי בשעה עומדת לך.

יצא מלפניו ועמד להכנס לאנניה ההייא, ושני גברים עמו. ראה שטי צפירים שהיו באות וטסות על הרים. הרים להם קול ואמר: צפירים צפירים, שאטן טסות על הרים, הראיתם את המקום שם בר יוחאי? השפה מעת, אמר: צפירים צפירים, לכוי והשיבו אותו. פרחו וקלכו. נכנסו לים ולהלכו להן. עד שיצא, הנהו אומן צפירים באות, ובתו בתוכה שהנה בר אחת, וכתו בתוכה שהנה בר יוחאי יצא מן המערה ורבו אל עוזר בנו. החל אלין, ומצא אותו משנה, וגופו מלא חלדים. בכה עמו ואמר: כי שראיתיך בכה. אמר: אשורי חלאקי שראית אותו בכה. שאמלמל לא ראיית אותו בכה, לא התי בכה.

בא ראה, הקר מה, לשון קשה הוא. אומן הרים למעלה, וצדיקים האלו שאותווים בקשר ישאל, ונקראים הר ציון אומן הרים שבסביב ירושלים, בגל שליהם מצינים ואומרים זה לזה בצד הייחוד (שבידיה) לשפט את הר עשו, שקטרגה המקטרג מצד השמאלו. באוטו זמן, והיתה לה הפלוכה. בהתקלה נקראת מלוכה, משומ שמניקה לשני אדרדים - לימין ולשמאל. ועכשו נקראת מלוכה, בגל שמניקה לימין. וזה שכותו (חושע ב) וארשף לי לעולם. ובגל

קאים ממשmia לאראע ונחריר כל עלמא עד דיתיב עתיק יומין ויתיב על ברסיה בדקא יאות. וההוא נהורא דאטפליל בביטחון. נפק נהייו דקיק וצעיר ונפיק לבך ונחריר כל עלמא, זאה חולקן. פוק בר, פוק, זיל אברתיה דהיא מרגלית דנהיר עלמא, דהא שעטה קיימא לך.

נפק מקמיה וקאים למייל בהיא ארבעה ותרין גוברים בהדייה. חמאתן צפריין דהו אתיין וטסין על ימא, רמא לוז קלא ואמר צפריין צפריין דאתון טאסין על ימא, חמיתון דוק דבר יוחאי תפמן, אשתהי פורתא אמר, צפריין צפריין זילז ואתיבו לי. פרחו ואזילו, עאלו בימה ואזל ליהן. עד דנפק, הא אנון צפריין אתיין יכפומה דחדא מנוייה פתקא חדא וכתיב בגואה דהא בר יוחאי נפק מן מערתא ורבי אלעזר בריה. אזל לביה ואשכח ליה משניא וגופיה מליא חלידין. בכה (דף יא ע"ב) בהדייה ואמר ווי דחמיתיך דאלמלא לא חמיטה לי בכה לא הוינה בכה. אמר זאה חולקי דחמית לי בכה בכה. אלי הילקן דחמית לי בכה בכה. השלה מההשומות (סימן ג)

הא חי הא הר לישנא דתקיפוי הוא. אינון הרים לעילא ואלין צדים דאהידן בקשר ישראל ואקוון הר ציון הרים דסחרני ירושלים בגין דאיןון מצוינין ואמרין האי להאי בסטרא דיחוקא (עובדיה א) לשפט את הר עשו דקטרגה מקטרג מטרא דשמאלא בההוא זמנה (עובדיה א) והיתה לי המלוכה. בקדמיתא אקרי מלכה בגין דינקה מלוכה אקרי לימנא ולשמאלא. והשתא